

Sygn. akt: I C 53/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 27 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Radzińska - Hetnar

Protokolant: sekr. sądowy Ewelina Kopcza

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2016r. w Lubinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. C.**

przeciwko **(...) na (...) S.A. Oddział we W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) na (...) S.A. Oddział we W. na rzecz powoda A. C. kwotę 960 zł (dziewięćset sześćdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.12.2013r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 102,41 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje powodowi, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 24,14 zł, tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

V. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 36,22 zł, tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 53/15

UZASADNIENIE

Do tutejszego sądu wpłynął pozew A. C. skierowany przeciwko stronie pozwanej (...) na (...) S.A. o zapłatę kwoty 1.600 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 03.12.2013r. oraz kosztami postępowania.

Powód uzasadniał, że w następstwie wypadku z dnia 29.08.2013 doznał skręcenia stawu skokowego z naderwaniem więzadeł stawu skokowego. Czas leczenia wyniósł 30 dni, w tym trzy tygodnie miał opatrunek gipsowy. Po zakończeniu leczenia zgłosił wniosek o odszkodowanie do strony pozwanej, która uznała, że doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 1,5% wedle tabeli norm oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu, przy czym ustalono to „bezkomisyjnie”. Zdaniem powoda uszczerbek jest większy, a odszkodowanie zaniżone, gdyż jego uraz był poważniejszy niż to ustaliła strona pozwana.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całość.

Odpowiadając na pozew potwierdziła fakt przystąpienia powoda do grupowego ubezpieczenia pracowniczego ((...) 30), a na podstawie tej umowy powodowi przysługiwało świadczenie w wysokości 640 zł za 1% trwałego uszczerbku na zdrowiu. Na skutek wypadku powoda z dnia 29.08.2013r. lekarz orzecznik strony pozwanej ustalił u niego trwałą

uszczerbek w wysokości 1,5% i powodowi wypłacono z tego tytułu odszkodowanie w wysokości 960 zł. Powołując się na zapisy Ogólnych Warunków Ubezpieczenia, strona pozwana podkreśliła, że świadczenie należy się tylko za trwały uszczerbek i wypłacane jest po zakończeniu leczenia, dodała, że w ramach tego ubezpieczenia nie ponosi odpowiedzialności za koszty leczenia, ból, doznane cierpienie, niezdolności do pracy. Strona pozwana podała, że tabela norm oceny procentowej trwałego uszczerbku obowiązująca u ubezpieczyciela jest inna niż w ZUS czy w innym towarzystwie ubezpieczeniowym, stąd możliwa jest różnica w ocenie uszczerbku na skutek tego samego zdarzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Powód A. C. na dzień 29.08.2013r. posiadał ubezpieczenie w ramach umowy grupowego ubezpieczenia pracowniczego (...) 30) na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem zawartej w (...) na (...) S.A. Z tytułu tego ubezpieczenia strona pozwana obowiązana była wypłacić ubezpieczonemu świadczenie pieniężne za ustalony procent trwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowany nieszczęśliwym wypadkiem w wysokości 640 zł za 1%.

W dniu 29.08.2013r. powód uległ wypadkowi, na skutek którego doznał obrażeń ciała. Powód zgłosił szkodę w ramach posiadanego ubezpieczenia grupowego u strony pozwanej, ta zaś po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ustaliła u powoda trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 1,5% i wypłaciła mu z tego tytułu świadczenie w wysokości 960 zł.

Okoliczności bezsporne.

W dniu 29.08.2013r. powód doznał urazu skrętnego lewego stawu skokowego. Powód zgłosił się na izbę przyjęć szpitala w L., gdzie w leczeniu zastosowano unieruchomienie gipsowe na prawie 3 tygodnie. Leczenie kontynuowane było w poradni ortopedycznej, a zakończone zostało 27.09.2013r., powód korzystał z zabiegów rehabilitacyjnych na staw skokowy. Aktualnie u powoda stwierdza się stan po urazie skrętnym lewego stawu skokowego z zaburzeniem stabilności stawu skokowego i niewielkim poszerzeniem obrysów stawu skokowego. W badaniu przedmiotowym stwierdza się niewielką niestabilność w stawie skokowym, co jest spowodowane trwałym uszkodzeniem więzadeł strzałkowo skokowych. Powoduje to bóle stawu skokowego przy chodzeniu szczególnie po nierównym terenie kiedy stopa musi dostosować się do nierównej powierzchni. W wyniku przebytego urazu powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3% na podstawie pkt 163 b) Tabeli (...) na (...) S.A.

Dowód: - dokumentacją medyczną leczenia powoda, k. 7-11;

- Ogólne Warunki Ubezpieczenia (kod: (...)), k. 26 -37;

- opinia biegłego ortopedy, S. G., k. 72.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Poza sporem był w niniejszej sprawie fakt, że powód przystąpił jako osoba ubezpieczona do oferowanego przez stronę pozwaną grupowego ubezpieczenia pracowniczego, w ramach którego w przypadku wystąpienia trwałego uszczerbku na zdrowiu na skutek nieszczęśliwego wypadku ubezpieczonego, ubezpieczyciel winien wypłacić świadczenie w wysokości 640 zł za 1% uszczerbku. Do umowy zastosowanie miały „Ogólne warunki dodatkowego grupowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem”, kod: (...) (dalej OWU).

Zgodnie z § 2 ust. 1 OWU, użyte w ich treści określenie - trwały uszczerbek na zdrowiu oznacza trwałe, nie rokujące poprawy uszkodzenie danego organu, narządu lub układu, polegające na fizycznej utracie tego organu, narządu lub układu lub upośledzeniu jego funkcji. Wedle treści § 18 ust. 1 i 5 stopień (procent) trwałego uszczerbku na zdrowiu ustalany jest po zakończeniu leczenia i okresu rehabilitacji. Przy ustalaniu stopnia (procentu) trwałego uszczerbku na zdrowiu stosuje się Tabelę norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu, stanowiącą załącznik do ogólnych warunków ubezpieczenia.

Strony spierały się w jakiej wysokości u powoda wystąpił trwały uszczerbek na zdrowiu, na skutek zdarzenia z dnia 29.08.2013r. Strona pozwana po zgłoszeniu jej szkody, przeprowadziła postępowanie likwidacyjne i ustaliła u powoda 1,5% trwałego uszczerbku wypłacając mu świadczenie w wysokości 960 zł.

Na wniosek powoda Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego ortopedy, który po przebadaniu powoda i w oparciu o dokumentację medyczną jego leczenia ustalił że trwały uszczerbek na zdrowiu powoda na skutek urazu z dnia 29.08.2013r. wynosi 3% na podstawie pkt 163 b) Tabeli stanowiącej załącznik do OWU. Biegły rozpoznał u powoda stan po urazie skrętnym lewego stawu skokowego z zaburzeniem stabilności stawu skokowego i niewielkim poszerzeniem obrysów stawu skokowego. W badaniu przedmiotowym stwierdził niewielką niestabilność w stawie skokowym, co jest spowodowane trwałym uszkodzeniem więzadeł strzałkowo skokowych. Powoduje to bóle stawu skokowego przy chodzeniu szczególnie po nierównym terenie kiedy stopa musi dostosować się do nierównej powierzchni. Opinia biegłego jest zwięzła, logiczna i spójna i w zakresie tych ustaleń nie była kwestionowana przez strony, a tym samym stanowiła dla Sądu podstawę do rozstrzygnięcia istoty sporu.

Trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 3% skutkować winien wypłatą powodowi odszkodowania w ramach posiadanego ubezpieczenia, w wysokości 640 zł za każdy 1%, a więc w sumie 1.920 zł. Świadczenie wysokości 960 zł zostało przez stronę pozwaną wypłacone, a zatem Sąd zasądził na rzecz powoda pozostałą kwotę z tego tytułu, tj. 960 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.12.2013r. (art. 481 k.p.c.), o czym orzekł jak w pkt I sentencji, oddalając w pkt II dalej idące powództwo.

Orzeczenie o kosztach procesu zawarte w pkt III sentencji znajduje podstawę w treści art. 100 k.p.c. Z kwoty 1.600 zł stanowiącej wartość przedmiotu sporu zasądzona została na rzecz powoda kwota 960 zł stanowiąca 60% wartości przedmiotu sporu. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu (art. 100 k.p.c.) strony powinny ponieść koszty w takim stopniu, w jakim przegrały sprawę, a zatem w niniejszym wypadku powód w 40%, strona pozwana w 60%. Koszty procesu wyniosły 1.170,69 zł, w tym po stronie powoda 570,69 zł (uiszczona opłata od pozwu-30 zł, zaliczka na poczet opinii biegłego – 300 zł, koszty dojazdu na badanie lekarskie przez biegłego – 240,69 zł), a po stronie pozwanej 600 zł (wynagrodzenie pełnomocnika). Powoda zgodnie z podaną zasadą, powinny obciążać koszty w kwocie 468,28 zł (1.170,69 x 40%), skoro jednak faktycznie poniósł koszty w kwocie 570,69 zł należy mu się zwrot różnicy, tj. kwoty 102,41 zł, którą Sąd zasądził na jego rzecz od strony pozwanej stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu.

Wedle tejże zasady, na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał zarówno powodowi jak i stronie pozwanej uiścić koszty poniesione w toku procesu przez Skarb Państwa, tj. brakującą zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 60,36 zł, powód – 24,14 zł (60,36 zł x 40%), a strona pozwana – 36,22 zł (60,36 zł x 60%) .